TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 21 d.*

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo „English pink“ paraiška — Žodinio prekių ženklo PINK LADY ir vaizdinių prekių ženklų, kuriuose yra žodiniai elementai „Pink Lady“, savininko protestas — Protesto atmetimas — Europos Sąjungos prekių ženklų teismo sprendimas — Pakeitimas — Galutinio sprendimo galia“

Byloje C-226/15 P

dėl 2015 m. gegužės 18 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Apple and Pear Australia Ltd, įsteigta Viktorijoje (Australija),

Star Fruits Diffusion, įsteigta Caderousse (Prancūzija),

atstovaujamos advokatų T. de Haan ir P. Péters,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai J. Crespo Carrillo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Carolus C. BVBA, įsteigtai Niverkerke (Belgija),

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai C. Lycourgos (pranešėjas), E. Juhász ir C. Vajda,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. vasario 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. balandžio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Apple and Pear Australia Ltd* ir *Star Fruits Diffusion* prašo panaikinti 2015 m. kovo 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Apple and Pear Australia ir Star Fruits Diffusion / VRDT – Carolus C. (English pink)* (T-378/13, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2015:186) dėl to, kad šiuo sprendimu buvo atmestas jų ieškinys, kuriuo siekta pakeisti 2013 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą, susijusį su protesto procedūra tarp jų ir *Carolus C. BVBA* (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 16 ir 17 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(16) Sprendimai ES prekių ženklų pažeidimo ir galiojimo klausimais turi galioti ir aprėpti visą Sąjungos teritoriją, nes tai yra vienintelis būdas išvengti vienas kitam prieštaraujančių teismų bei Tarnybos sprendimų ir pasiekti, kad nebūtų pakenkta vieningam ES prekių ženklų pobūdžiui. Visiems su ES prekių ženklais susijusiems ieškiniams turėtų būti taikomos 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42] nuostatos, išskyrus atvejus, kai šis reglamentas nuo jų nukrypsta.

(17) Teismo procesuose dėl tų pačių faktų ir dalyvaujant toms pačioms šalims, pradėtuose ES prekių ženklo ir lygiagrečiai egzistuojančių nacionalinių prekių ženklų pagrindu, reikia vengti prieštaringų sprendimų. <...>“

3 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 6 straipsnį ES prekių ženklas įgyjamas, tik kai yra įregistruotas.

4 Šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodyta:

„1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<...>

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

<...>

5. Be to, ankstesnio prekių ženklo, kaip apibrėžta 2 dalyje, savininkui užprotestavus pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį ES prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą Sąjungoje arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių

ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo be rimtos priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui.“

5 Minėto reglamento 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatyta:

„ES prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtines teises į tą ženklą. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims be jo sutikimo komercinėje veikloje naudoti:

<...>

b) bet kokį žymenį, kai dėl savo tapatumo ES prekių ženklui ar panašumo į jį ir dėl ES prekių ženklu ir tuo žymeniu ženklinamų prekių ar paslaugų tapatumo ar panašumo yra tikimybė, kad visuomenė bus suklaidinta; tikimybė suklaidinti apima galimybę susieti žymenį su prekių ženklu;

c) bet kokį žymenį, tapatų ES prekių ženklui arba panašų į jį, kai juo žymimos prekės arba paslaugos yra nepanašios į tas, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas, jeigu šis Sąjungoje turi gerą vardą ir jeigu dėl neteisėto žymens naudojimo įgyjamas nesąžiningas pranašumas arba pakenkiama ES prekių ženklo skiriamajam požymiui ar jo geram vardui.“

6 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 1 dalies pradžią protestas dėl prekių ženklo registracijos gali būti paduodamas per tris mėnesius nuo ES prekių ženklo paraiškos paskelbimo dienos remiantis tuo, kad prekių ženklas negali būti įregistruotas pagal šio reglamento 8 straipsnį.

7 Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 5 dalyje nurodyta:

„Jeigu nagrinėjant protestą nustatoma, kad negalima įregistruoti prekių ženklo daliai ar visoms paraiškoje ES prekių ženklui nurodytoms prekėms ar paslaugoms, paraiška atmetama toms prekėms ar paslaugoms. Priešingu atveju protestas atmetamas.“

8 Pagal šio reglamento 56 straipsnio 3 dalį „[p]rašymas panaikinti arba paskelbti negaliojančiu nepriimamas, jeigu ieškinys dėl tokio pat dalyko ir tokiu pat pagrindu, dalyvaujant toms pačioms šalims, buvo išnagrinėtas valstybės narės teisme ir įgijo galutinio sprendimo galią.“

9 Šio reglamento 65 straipsnio 3 dalyje nustatyta: „Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.“

10 To paties reglamento 95 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Valstybės narės šiame reglamente jiems numatytoms funkcijoms vykdyti paskiria kaip galima mažiau jų teritorijoje esančių pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų (toliau – ES prekių ženklų teismai).“

11 Reglamento Nr. 207/2009 96 straipsnyje numatyta:

„Išskirtinai ES prekių ženklų teismams teismingos:

a) visos teisių pažeidimo bylos ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, gresiančio teisių į ES prekių ženklus pažeidimo bylos;

<...>

c) visos bylos, iškeltos dėl 9 straipsnio 3 dalies antrajame sakinyje nurodytų veiksmų;

d) priešieškiniai dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba jų paskelbimo negaliojančiais 100 straipsnyje nurodytomis sąlygomis.“

12 Šio reglamento 100 straipsnio 1, 2, 6 ir 7 dalyse nustatyta:

„1. Priešieškinis dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu gali būti paduodamas tik remiantis šiame reglamente nurodytais panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu pagrindais.

2. ES prekių ženklų teismas atmeta priešieškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, jeigu tuo pačiu pagrindu, dėl to paties dalyko ir dalyvaujant toms pačioms šalims Tarnybos priimtas sprendimas jau yra tapęs galutiniu.

<...>

6. Jeigu ES prekių ženklų teismas priešieškinio panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu atžvilgiu yra priėmęs sprendimą, kuris tapo galutiniu, sprendimo kopija nusiunčiama Tarnybai. Kiekviena šalis gali paprašyti informacijos apie tokį persiuntimą. Vadovaudamasi Įgyvendinimo reglamentu, Tarnyba šį sprendimą įrašo ES prekių ženklų registre.

7. Priešieškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu nagrinėjantis ES prekių ženklų teismas teisių į ES prekių ženklą savininko prašymu ir išklausęs kitas šalis gali sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pasiūlyti atsakovui per Tarnybos nustatytą laiką prašymą panaikinti arba paskelbti negaliojančiu paduoti jai. Jei per šį laiką prašymas nepaduodamas, byla nagrinėjama toliau, o priešieškinis laikomas atšauktu. Taikoma 104 straipsnio 3 dalis.“

13 Minėto reglamento 109 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta:

„2. Teismas atsisako nagrinėti teisių į ES prekių ženklą pažeidimo bylą, jeigu galutinis sprendimas dėl bylos tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus nacionalinis prekių ženklas galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms.

3. Teismas atsisako nagrinėti nacionalinio prekių ženklo teisių pažeidimo bylą, jeigu galutinis sprendimas dėl bylos tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus ES prekių ženklas galioja tapačioms prekėms arba paslaugoms.“

Faktinės bylos aplinkybės

14 2009 m. spalio 13 d. *Carolus C.* pateikė EUIPO Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką pagal Reglamentą Nr. 207/2009. Prekių ženklas, kurį buvo prašyta įregistruoti, yra žodinis žymuo „English pink“.

15 Prekės, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 31 klasei ir atitinka, be kita ko, aprašymą „švieži vaisiai ir daržovės“.

16 2010 m. balandžio 20 d. apeliantės *Apple and Pear Australia Ltd* ir *Star Fruits Diffusion* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pateikė protestą dėl nagrinėjamo prekių ženklo registracijos toms pačioms prekėms.

17 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

— 2003 m. vasario 27 d. numeriu 2042679 įregistruotu žodiniu Europos Sąjungos prekių ženklu PINK LADY, skirtu Nicos sutarties 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Žemės ūkio, sodo produktai, įskaitant vaisius, sėklas, augalus ir medžius, ypač obuolius ir obelis“;

— 2005 m. gruodžio 15 d. įregistruotu vaizdiniu Europos Sąjungos prekių ženklu Nr. 4186169, kuris skirtas, be kita ko, Nicos sutarties 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Švieži vaisiai; obuoliai; vaismedžiai; obelys“, ir kuris atrodo taip:

— 2008 m. liepos 30 d. įregistruotu vaizdiniu Europos Sąjungos prekių ženklu Nr. 6335591, kuris skirtas Nicos sutarties 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Žemės ūkio, sodo produktai, įskaitant vaisius, sėklas, augalus ir medžius, ypač obuolius ir obelis“, ir kuris atrodo taip:

18 Protestas grindžiamas pagrindais, nurodytais Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje.

19 2011 m. gegužės 27 d. sprendimu EUIPO protestų skyrius šį protestą atmetė.

20 2011 m. birželio 7 d. apeliantės, remdamosi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, dėl minėto sprendimo pateikė apeliaciją EUIPO.

21 2012 m. birželio 28 d. sprendimu, priimtu apeliantėms pareiškus ieškinį dėl teisių pažeidimo, grindžiamą ankstesniais žodiniu ir vaizdiniais Europos Sąjungos prekių ženklais ir Beniliukso prekių ženklu Nr. 559177, *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas, Belgija), kaip Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, panaikino Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją ir uždraudė *Carolus C.* naudoti šį žymenį Europos Sąjungoje. 2012 m. liepos 4 d. raštu apeliantės informavo EUIPO apie minėtą sprendimą. 2012 m. rugpjūčio 29 d. raštu jos informavo EUIPO apie tai, kad *Carolus C.* sutiko su sprendimu, todėl šis tapo galutinis.

22 Ginčijamu sprendimu EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliančių apeliaciją dėl šios Tarnybos protestų skyriaus sprendimo. EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba, be kita ko, nurodė, kad tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, nėra vizualių, konceptualių ir fonetinių panašumų, ir padarė išvadą, kad nėra galimybės supainioti.

23 Ji pažymėjo, kad Protestų skyrius teisingai trumpai išdėstė gausius apeliančių pateiktus įrodymus ir tinkamai motyvavo savo išvadą, kad visi šie įrodymai nepakankami ir neįtikinami.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

24 Bendrojo Teismo kanceliarija 2013 m. liepos 23 d. gavo ieškinį, kuriuo *Apple and Pear Australia* ir *Star fruits Diffusion* pirmiausia siekė pakeisti ir – papildomai – panaikinti ginčijamą sprendimą.

25 Grįsdamos ieškinį jos pateikė septynis pagrindus. Pirmasis pagrindas dėl Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimo grindžiamas tuo, kad ginčijamame sprendime nėra motyvų, susijusių su 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimo pasekmėmis. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su galutinio sprendimo galios principo pažeidimu. Nurodydamos trečiąjį pagrindą apeliantės remiasi bendrųjų principų – teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos – pažeidimu. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio pažeidimu. Penktasis ir šeštasis pagrindai atitinkamai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu. Septintasis pagrindas susijęs su to paties reglamento 75 straipsnio pažeidimu dėl to, kad EUIPO apeliacinė taryba ginčijamą sprendimą grindė motyvais, dėl kurių šalys negalėjo pateikti savo atsiliepimų.

26 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, nes jame neatsižvelgta į 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimą ir neįvertintas galimas to sprendimo poveikis protesto procedūros rezultatui. Bendrasis Teismas atmetė likusią *Apple and Pear Australia* ir *Star fruits Diffusion* ieškinio dalį. Dėl apeliančių reikalavimų pakeisti ginčijamą sprendimą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 68, 70 ir 71 punktuose nusprendė, kad apeliantės nepagrįstai rėmėsi 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimo, kaip galutinio sprendimo, galia ir kad kadangi EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba neatsižvelgė į minėtą sprendimą ir neįvertino galimų jo pasekmių ginčui išspręsti, Bendrasis Teismas negalėjo nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti ši apeliacinė taryba, todėl negalėjo įgyvendinti savo įgaliojimų pakeisti sprendimą.

Šalių reikalavimai

27 Apeliaciniu skundu *Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą dėl to, kad juo buvo atmestas ieškinys, kuriuo pirmiausia siekta pakeisti ginčijamą sprendimą,

— pakeisti ginčijamą sprendimą pripažįstant, kad apeliacija, kurią apeliantės pateikė EUIPO ketvirtajai apeliacinei tarybai, yra pagrįsta ir kad todėl turi būti patenkintas jų protestas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo „English pink“ paraiškos registracijos, ir

— nurodyti EUIPO padengti visas išlaidas, kurias apeliantės patyrė apeliacinėje ir pirmojoje instancijose.

28 EUIPO Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš *Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

29 Apeliacinį skundą *Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* grindžia trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su galutinio sprendimo galios principo pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su bendrųjų principų: teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

Dėl priimtinumo

30 EUIPO tvirtina, kad apeliacinis skundas nepriimtinas, nebent, kaip tvirtina apeliantės, 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas), veikiančio kaip Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, sprendimas turi galutinio sprendimo galią ir todėl yra privalomas tiek EUIPO ketvirtajai apeliacinei tarybai, tiek ir Bendrajam Teismui.

31 Šiuo klausimu konstatuotina, kad EUIPO nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas yra apeliacinio skundo pagrindų vertinimo dalykas. Klausimas, ar 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimas iš tikrųjų turi galutinio sprendimo galią ir todėl EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba į jį turi atsižvelgti, yra apeliacinio skundo analizės dalykas.

32 Todėl reikia atmesti EUIPO nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

Dėl esmės

Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų

– Šalių argumentai

33 Remdamosi pirmuoju ir antruoju pagrindais, kuriuos kaip susijusius reikia nagrinėti kartu, apeliantės tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad vien galutinio 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimo nepakanka norint nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba.

34 Remdamosi pirmuoju pagrindu jos tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 64 punkte nusprendęs, jog galutinio sprendimo galia neįpareigoja nei EUIPO apeliacinės tarybos, nei Sąjungos teismo, vykdančio teisėtumo priežiūrą ir vykdančio įgaliojimą pakeisti sprendimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį, Bendrasis Teismas nepagrįstai atsiribojo nuo bendrojo galutinio sprendimo galios principo laikymosi. Remdamosi antruoju pagrindu jos pažymi, kad kartu Bendrasis Teismas pažeidė bendruosius teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus.

35 Pateikdamos pirmąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės nurodo, jog klaidinga ir neišsamu manyti, kaip skundžiamo sprendimo 59 ir 63 punktuose nurodė Bendrasis Teismas, kad EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, kurį aiškina Sąjungos teismas. EUIPO neatleidžiama nuo bendrųjų Europos Sąjungos teisės principų, prie kurių priskiriamas ir galutinio sprendimo galios principas, laikymosi.

36 Pateikdamos antrąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės tvirtina, kad, priešingai nei administracinis sprendimas, priimtas per protesto procedūrą, toks teismo sprendimas kaip 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimas turi galutinio sprendimo galią. Tik galutinis EUIPO sprendimas dėl jau įregistruoto prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia arba panaikinimo turi galutinio sprendimo galią ir yra privalomas Europos Sąjungos prekių ženklų teismams.

37 Pateikdamos trečiąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės nurodo, kad *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) pagal Reglamentą Nr. 207/2009 sprendimą priėmė taikydamas autonominę Europos Sąjungos prekių ženklų sistemą, kurios dalis yra šis reglamentas. Šis teismas, veikdamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 95 straipsnį, konstatavo, kad pagal šį reglamentą yra galimybė supainioti ir pakenkti gerą vardą turintiems apeliančių prekių ženklams. Taigi draudimas naudoti žodinį žymenį „English pink“ buvo nustatytas visoje Sąjungos teritorijoje tam, kad būtų apsaugotos iš Sąjungos teisės išplaukiančios apeliančių teisės.

38 Apeliantės nurodo, kad, kitaip nei situacijos, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Emram / VRDT – Guccio Gucci (G)* (T-187/10, EU:T:2011:202), atveju, proceso *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) ir procedūros EUIPO šalys yra tos pačios, turi tą patį statusą ir remiasi tomis pačiomis teisėmis pagal Reglamentą Nr. 207/2009 to paties ginčijamo žodinio žymens atžvilgiu.

39 Pateikdamos ketvirtąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės nurodo, jog šio reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje ir 109 straipsnio 2 ir 3 dalyse patvirtinama, kad autonominės Europos Sąjungos prekių ženklų sistemos nepriklausomumas yra mažiau svarbus už bendrąjį galutinio sprendimo galios principą.

40 Pateikdamos penktąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės tvirtina, jog, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 60 ir 63 punktuose, aplinkybė, kad Reglamente Nr. 207/2009 nėra konkrečių nuostatų, pagal kurias EUIPO privalo per protesto procedūrą atsižvelgti į Europos Sąjungos prekių ženklų teismo sprendimą, nepagrindžia atsisakymo taikyti galutinio sprendimo galios principo.

41 Šiuo požiūriu apeliantės laikosi nuomonės, kad Bendrojo Teismo atsisakymas pakeisti ginčijamą sprendimą yra juo labiau nepateisinamas, nes iš visos bendros Reglamento Nr. 207/2009 struktūros, tikslų ir paskirties matyti, kad EUIPO negali panaikinti Europos Sąjungos prekių ženklų teismų galutinių sprendimų, ypač sprendimų, kurie buvo priimti „tarp tų pačių šalių“, ir atvirkščiai.

42 Pateikdamos šeštąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės pažymi, kad *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) nustatė draudimą naudoti žodinį žymenį „English pink“ visoje Sąjungoje. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 63 ir 65 punktuose nusprendė, jog teismo procesas dėl teisių pažeidimo susijęs tik su nacionaliniu prekių ženklu, o jo dalykas yra tik Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registracijos panaikinimas ir uždraudimas naudoti šį prekių ženklą.

43 Pateikdamos septintąjį argumentą dėl pirmojo pagrindo apeliantės nurodo, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas patvirtino skundžiamo sprendimo 65–68 punktuose, ieškinio dėl teisių pažeidimo, kurį nagrinėjo *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas), ir protesto dėl teisių pažeidimo, kurį per protesto procedūrą nagrinėjo EUIPO, pagrindas ir dalykas sutampa. Taigi Bendrasis Teismas klaidingai atsisakė taikyti Reglamente Nr. 207/2009 ir Reglamente Nr. 44/2001 įtvirtintą galutinio sprendimo galios principą.

44 Iš tikrųjų dėl šių ieškinio dėl teisių pažeidimo ir protesto pagrindo, kuris susijęs su teisės nuostata, kuri nurodoma kaip reikalavimų pagrindas, apeliantės mano, jog jis nesikeičia pagal nurodytų straipsnių ar dalių numeraciją. Šiuo atžvilgiu svarbus tik teisinis pagrindimas, t. y. taikytina teisinė sąvoka. Taigi šiuo atveju „galimybė supainioti“ ir „kenkimas Europos Sąjungos prekių ženklo geram vardui“, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 207/2009, buvo nurodyti tiek *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas), tiek ir EUIPO. Tai yra dvi ypatingos sąvokos, kurias galima rasti visame šiame reglamente, nesvarbu, kokiais konkrečiais minėto reglamento straipsniais remiamasi.

45 Dėl dalyko, kuris yra reikalavimų tikslas, apeliantės mano, kad jis negali apimti tik formalių reikalavimų. Protestu, pateiktu EUIPO, ir ieškiniu, pareikštu *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas), siekiama, kad pagal Reglamentą Nr. 207/2009 būtų pripažintas žodinio žymens „English pink“ kenkimas apeliančių išimtinėms teisėms į jų ankstesnius Europos Sąjungos prekių ženklus. Taigi abiejų prašymų dalykas yra toks pats: nustatyti *Carolus C.* atsakomybę už apeliančių teisių pažeidimą. Šiuo klausimu aplinkybė, kad institucijos skirtingai sankcionuoja tą patį dalyką, t. y. uždraudžia naudoti žodinį žymenį „English pink“ kaip Beniliukso prekių ženklą arba atsisako įregistruoti žodinį žymenį „English pink“ kaip Europos Sąjungos prekių ženklą, paties dalyko visiškai nekeičia.

46 EUIPO mano, kad reikia atmesti pirmąjį ir antrąjį pagrindus kaip nepagrįstus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

47 Remdamosi pirmuoju ir antruoju pagrindais apeliantės iš esmės nurodo, kad 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimas turi galutinio sprendimo galią ir kad todėl jis privalomas EUIPO ketvirtajai apeliacinei tarybai, kuri nagrinėjo jų protestą dėl žodinio žymens „English pink“ registracijos kaip Europos Sąjungos prekių ženklo.

48 Reikia nurodyti, kad, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 51 punkte, ši byla susijusi su konkrečia procesine situacija, kuri nenumatyta nė vienoje Reglamento Nr. 207/2009 nuostatoje, t. y. Europos Sąjungos prekių ženklų teisme pareikšto ieškinio dėl teisių į ankstesnį Europos Sąjungos prekių ženklą ir nacionalinį prekių ženklą pažeidimo ryšiu su EUIPO pareikštu protestu, kuris grindžiamas tuo pačiu Europos Sąjungos prekių ženklu ir tokiu pačiu kaip nacionalinis prekių ženklas, kurį siekiama įregistruoti Sąjungos lygiu, žymeniu. Konkrečiau kalbant, kaip Bendrasis Teismas nurodo skundžiamo sprendimo 60 punkte, Reglamente Nr. 207/2009 nėra jokios nuostatos, pagal kurią EUIPO instancijoms privalomas Europos Sąjungos prekių ženklų teismo sprendimas, priimtas nagrinėjant ieškinį dėl teisių pažeidimo, net jei jis tapo galutinis, kai jos įgyvendina savo kompetenciją Europos Sąjungos prekių ženklų registracijos srityje ir, be kita ko, kai jos nagrinėja protestus dėl prekių ženklo registracijos.

49 Konkrečiai iš minėto reglamento 16 ir 17 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino sistemą, skirtą vienodai Europos Sąjungos prekių ženklų apsaugai visoje Sąjungos teritorijoje užtikrinti, ir taip patvirtino vienodą Europos Sąjungos prekių ženklų pobūdį. Skundžiamo sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad tokiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės aktų leidėjas sukūrė Europos Sąjungos prekių ženklų teismus, kompetentingus nustatyti draudimus tęsti teises į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidžiančius arba keliančius grėsmę, kad minėtos teisės bus pažeistos, veiksmus; ši jų kompetencija apima visą Sąjungos teritoriją.

50 Tačiau iš Reglamento Nr. 207/2009 ir konkrečiai jo IV dalies, susijusios su Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos procedūra, matyti, kad EUIPO turi išimtinę kompetenciją tokių prekių ženklų registracijos ir protestų dėl tokios registracijos srityje. Skundžiamo sprendimo 63 punkte Bendrasis Teismas teisingai nurodė, kad EUIPO yra vienintelė institucija, Sąjungos teisės aktų leidėjo įgaliota nagrinėti registracijos paraiškas ir leisti registruoti Europos Sąjungos prekių ženklus arba atsisakyti juos registruoti. Tai, jog nėra nuostatų, kuriose būtų numatyta, kad tuo metu, kai EUIPO instancijos įgyvendina savo kompetenciją, susijusią su Europos Sąjungos prekių ženklo registracija arba protestu dėl tokios registracijos, joms privalomas galutiniu tapęs Europos Sąjungos prekių ženklų teismo sprendimas, yra EUIPO išimtinės kompetencijos šioje srityje pasekmė.

51 Be to, reikia priminti galutinio sprendimo galios principo svarbą tiek Sąjungos teisės, tiek nacionalinės teisės sistemose. Kad būtų užtikrintas teisės ir teisinių santykių stabilumas ir geras teisingumo vykdymas, svarbu, jog teismų sprendimai, kurie, išnaudojus visas galimas teisių gynimo priemones

arba pasibaigus naudojimosi jomis numatytiems terminams, tampa galutiniai, nebegalėtų būti ginčijami (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Impresa Pizzarotti*, C-213/13, EU:C:2014:2067, 58 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, 28 punktas).

52 Šiuo klausimu pažymėtina, jog nors Reglamente Nr. 207/2009 aiškiai neapibrėžta galutinio sprendimo galios sąvoka, konkrečiai iš šio reglamento 56 straipsnio 3 dalies ir 100 straipsnio 2 dalies matyti, kad pagal šį reglamentą reikalaujama, jog tam, kad galutiniais tapę valstybės narės teismo arba EUIPO sprendimai turėtų galutinio sprendimo galią ir todėl būtų privalomi tokiam teismui arba EUIPO, reikia, kad sutaptų lygiagrečiai juose vykstančių procedūrų šalys, dalykas ir pagrindas.

53 Kadangi žinoma, jog proceso *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) ir procedūros EUIPO ketvirtojoje apeliacinėje taryboje šalys sutampa, reikia patikrinti, ar sutampa šio proceso ir šios procedūros dalykas.

54 Šiuo atveju dalykas, t. y. atitinkami reikalavimai *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) ir EUIPO nagrinėjamose bylose, nėra tapatūs. Iš tikrųjų ieškiniu dėl teisių pažeidimo, pareikštu Belgijos teisme, siekiama panaikinti Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją ir uždrausti naudoti šį žymenį Sąjungos teritorijoje, o procedūros EUIPO dalykas yra protestas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo „English pink“ registracijos.

55 Apeliantės šiuo klausimu nurodo, kad toks procesas ir tokia procedūra gali turėti tą patį dalyką, net jeigu kalbama apie formaliai skirtingus reikalavimus. EUIPO ir *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) pateiktais reikalavimais siekiama pagal Reglamentą Nr. 207/2009 pripažinti *Carolus C.* žodinio žymens „English pink“ kenkimą ieškovių išimtinėms teisėms į jų ankstesnius Europos Sąjungos prekių ženklus. Taigi abiem atvejais dalykas yra tas pats, t. y. nustatyti *Carolus C.* atsakomybę už apeliančių teisių pažeidimą.

56 Tokiam tvirtinimui negalima pritarti. Iš tikrųjų dėl prekių ženklo registracijos kaip Europos Sąjungos prekių ženklo pažymėtina, kad tokia registracija siekiama, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 6 straipsnio, įgyti tokį Europos Sąjungos prekių ženklą. Taigi protestu dėl tokios registracijos siekiama sutrukdyti minėtą registracijos paraišką patekusiam asmeniui įgyti nagrinėjamą prekių ženklą. Iš šio reglamento 42 straipsnio 5 dalies matyti, kad, išnagrinėjus protestą dėl registracijos, atmetama prekių ženklo registracijos paraiška visoms arba daliai prekių arba paslaugų, kurioms minėtą prekių ženklą prašoma įregistruoti, arba atmetamas protestas.

57 Tokiomis aplinkybėmis apeliantės neturėtų tvirtinti, kad protesto dėl registracijos procedūra siekiama nustatyti *Carolus C.* atsakomybę už jų išimtinių teisių į jų ankstesnius Europos Sąjungos prekių ženklus pažeidimą.

58 Dėl ieškinio dėl teisių pažeidimo, pareikšto nacionaliniame teisme, veikiančiame kaip Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, pažymėtina, kad ankstesnio Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas šiuo ieškiniu siekia, kad šis teismas uždraustų naudoti žymenį, dėl kurio atsiranda galimybė supainioti su ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu. Taigi Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas siekia, kad jo išimtinių teisių pažeidėjas būtų patrauktas atsakomybėn.

59 Šiuo atveju 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimu buvo patenkintas apeliančių reikalavimas panaikinti Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją ir uždrausti naudoti šį žymenį Europos Sąjungoje.

60 Nors tiesa, kad, be kita ko, skundžiamo sprendimo 10 ir 65 punktuose Bendrasis Teismas šį draudimą klaidingai apibūdino kaip draudimą naudoti Beniliukso prekių ženklą ENGLISH PINK Sąjungos teritorijoje, šis netikslumas nepaneigia šio sprendimo 54 punkte padarytos išvados, kad bylų,

atitinkamai nagrinėtų *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) ir EUIPO, dalykai nėra tapatūs, todėl minėtas netikslumas negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.

61 Be to, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau atskyrė, nors ir esant kitokioms faktinėms aplinkybėms, Reglamente Nr. 207/2009 numatytų ieškinių dėl teisių pažeidimo, dėl negaliojimo ir dėl registracijos dalyką, todėl dėl ankstesnio Europos Sąjungos prekių ženklo savininko galimybės pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo vėlesnio Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui prašymas dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, kuris gali būti paduodamas EUIPO, ir Europos Sąjungos prekių ženklų registracijos procedūroje numatyti išankstinės kontrolės mechanizmai nepraranda prasmės (žr. šiuo klausimu 2013 m. vasario 21 d. Sprendimo *Fédération Cynologique Internationale*, C-561/11, EU:C:2013:91, 48 punktą).

62 Iš tikrųjų atsižvelgiant į išimtinę EUIPO instancijų kompetenciją leisti arba atsisakyti įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, apie kurią kalbėta šio sprendimo 50 punkte, visų EUIPO procedūrų, susijusių su Europos Sąjungos prekių ženklo registracija arba protestu dėl tokios registracijos, dalykas neišvengiamai skiriasi nuo visų procesų, vykstančių nacionaliniuose teismuose, dalyko, net jeigu minėti teismai veikia kaip Europos Sąjungos prekių ženklų teismai.

63 Taigi reikia konstatuoti, kad proceso *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teisme) dalykas ir EUIPO procedūros dalykas skiriasi, todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai taip konstatavo. Kadangi sąlygos, susijusios su šalių, dalyko ir pagrindų nustatymu, yra kumuliacinės, tokio konstatavimo pakanka, kad būtų padaryta išvada, jog 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendimas neturi galutinio sprendimo galios ginčijamo sprendimo atžvilgiu.

64 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad galutinio sprendimo galios principas nelemia to, kad EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba privalo atsižvelgti į 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą.

65 Todėl pirmąjį ir antrąjį apeliacinio skundo pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo

66 Remdamosi trečiuoju pagrindu apeliantės nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį, kai atsisakė pakeisti ginčijamą sprendimą. Apeliantės mano, jog EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas turėjo, vadovaudamiesi bendruoju galutinio sprendimo galios principu, bendraisiais teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais, nuspręsti taip, kaip buvo nuspręsta 2012 m. birželio 28 d. *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) sprendime.

67 Kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 56 punkte, Bendrojo Teismo turima kompetencija keisti sprendimus nesuteikia jam teisės keisti EUIPO apeliacinės tarybos vertinimo savuoju ir vertinti klausimų, dėl kurių apeliacinė taryba dar nepareiškė nuomonės (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 punktas).

68 Taigi tai, ar bus pritarta trečiajam pagrindui, priklauso nuo to, kaip pripažįsta apeliantės savo apeliaciniame skunde, ar pagrįsta jų pozicija, pagal kurią EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba turi nuspręsti taip, kaip nusprendė *Tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas). Tačiau iš pirmojo ir antrojo pagrindų atmetimo matyti, kad taip nėra.

69 Todėl trečiasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

70 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, kadangi nepriimtinas nė vienas pagrindas, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

71 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

72 Kadangi EUIPO reikalavo priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas ir šios bylą pralaimėjo, jos turi šias išlaidas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

***2. Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.